RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

nr. 8350 van 16 april 2012
in de zaak A. 204.229/XIV-34.111

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Herman De Ponthière
kantoor houdend te 8900 Ieper
Veemarkt 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 30 maart 2012, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 76.110 van 28 februari 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 5 april 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In de mate dat de verzoekster kritiek uit op het bevel om het grondgebied te verlaten, dient te worden opgemerkt dat de Raad van State als

administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden noch om de motieven van de aanvankelijk bestreden beslissing te beoordelen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt nergens in het bestreden arrest dat artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (EVRM) geen refoulementsverbod zou inhouden. De uiteenzetting van de verzoekster in die zin mist dan ook feitelijke grondslag. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen schort in beginsel een bevel om het grondgebied te verlaten niet op noch zou de aanvraag verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven. De kritiek van de verzoekster dat de beslissingen in de regularisatieprocedures niet definitief zouden zijn, doet dan ook niet ter zake. In tegenstelling tot wat de verzoekster aanvoert, wordt in het bestreden arrest wel degelijk uitvoerig ingegaan op de door haar aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt enerzijds vast dat zij betoogt noch aantoont dat er hinderpalen zijn voor het uitbouwen of het verder zetten van een normaal en effectief gezinsleven elders en merkt anderzijds op dat artikel 8 van het EVRM geen motiveringsplicht omvat. Voor het overige herhaalt de verzoekster enkel haar eigen standpunt maar gaat zij op geen enkele wijze in op de concrete overwegingen van het bestreden arrest. De verzoekster verduidelijkt evenmin waarom zij meent dat het beroep niet ten gronde zou zijn behandeld. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zestien april tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **Carlo Adams**